

Arrest

nr. 227 663 van 21 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat N. AHMADZADAH verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp Kalikhel, gelegen in het district Sherzad van de provincie Nangarhar.

Uw vader was lid van de lokale politie. In de herfst van 2015 is uw vader gestorven tijdens een aanval van de taliban op de controlepost waar hij tewerkgesteld was. Na de dood van uw vader ging u ook aan de slag bij de lokale politie. U was gestationeerd in de controlepost vlakbij het districtshuis van Sherzad. In oktober of november 2017 ontving u een dreigbrief van de taliban. In die brief stond dat ze op de hoogte waren van de job van uw vader en eveneens van uw werk bij de lokale politie. De taliban wilden dat u met hen zou meevechten tegen de overheid. In februari of maart 2018 was u in de namiddag op

weg met uw neef, S. (...), naar de winkels bij Mama Khel. U en uw neef, die eveneens voor de lokale politie werkt, werden aangevallen door vier of vijf mensen van de taliban. Uw neef is gedurende de aanval gestorven. U werd geraakt door een kogel in uw knie en uw voet. U kon vluchten naar de velden waar u buiten bewustzijn raakte. Een oude man uit uw dorp heeft u gevonden en naar het ziekenhuis gebracht. U verbleef gedurende drie tot vier dagen in het ziekenhuis. Vijftien tot twintig dagen na de aanval ging u terug aan de slag in de controlepost. U werkte daar nog gedurende twee tot drie maanden. Na de aanval op u en uw neef kreeg u opnieuw een dreigbrief van de taliban waarin stond dat u moest stoppen met werken voor de lokale politie. In juni 2018 kreeg u een dreigbrief van Daesh waarin werd gevraagd waarom u aan de slag was bij de lokale politie. Gezien de taliban meer actief werden in uw regio verliet u Afghanistan op 23 augustus 2018. U kwam naar België via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk. Op 5 december 2018 kwam u aan in België waar u op 10 januari 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, uw badge van uw werk bij de lokale politie en de enveloppe waarin alles u werd toegestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd,

achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u afkomstig bent uit het dorp Kalikhel, in het district Sherzad, in de provincie Nangarhar. U legde gedurende het volledige gehoor immers uitermate gebrekkige verklaringen af over uw vermeende herkomstregio.

Er moet worden opgemerkt dat uw geografische kennis betreffende de directe omgeving van uw dorp Kalikhel onvoldoende is. Zo verklaarde u dat wanneer u van uw dorp naar het districtscentrum Mama Khel wandelde, u over het kanaal moest (CGVS, p. 5). Volgens de informatie op de beschikbare kaarten liggen uw dorp, Kali Khel, en het dorp Mama Khel echter aan dezelfde kant van het kanaal. Verder stelde u dan weer dat Mama Khel toch aan dezelfde kant van het kanaal gesitueerd ligt (CGVS, p. 6). Uw inconsistente verklaring betreffende de ligging van Mama Khel geeft eerder een slecht ingestudeerde indruk. Ook verklaarde u dat wanneer u in uw dorp staat, en in de richting van Mekka kijkt, de weg naar het districtscentrum aan de linkerkant ligt (CGVS, p. 5). Volgens de informatie op de beschikbare kaarten ligt de weg wanneer u in uw dorp staat naar de richting van Mekka, aan de rechterkant. Ook verklaarde u, als u in uw dorp staat en richting het districtscentrum kijkt, het dorp Bahzad Khel aan de linkerkant van uw dorp ligt, terwijl volgens de informatie op de beschikbare kaarten dit dorp achter uw dorp ligt wanneer u richting het districtscentrum kijkt. U verklaarde eveneens dat het dorp Bahzad Khel aan de overkant van het kanaal gesitueerd is (CGVS, p. 6-7), terwijl Bahzad Khel volgens de informatie op de beschikbare kaarten aan dezelfde kant van het kanaal gesitueerd is als Kali Khel. Wanneer er gevraagd wordt of u het dorp Guldowal kent, een dorp dat in de directe omgeving ligt van Kali Khel, verklaarde u van wel (CGVS, p. 6). Als er dan gevraagd wordt om het dorp te situeren, verklaarde u echter dat Guldowal verder gelokaliseerd is dan Mama Khel (CGVS, p. 6), wat volgens de informatie op de beschikbare kaarten helemaal niet klopt gezien Guldowal een naburig dorp is van Kali Khel en het zich in tegenovergestelde richting van Mama Khel bevindt. Gevraagd naar het dorp Mir Khar Khail, een dorp uit de directe omgeving van Kali Khel, verklaart u dat u dit dorp niet kent (CGVS, p. 6). Gevraagd of u het dorp Langar Khail kende, verklaarde u dat u het dorp niet kent (CGVS, p. 6). U werkte echter als wachter bij de controlepost van Mama Khel (CGVS, p.13). Langar Khail is volgens de informatie op de beschikbare kaarten gesitueerd naast Mama Khel. Het is niet aannemelijk dat u het dorp Langar Khail niet kent en niet kan situeren.

Daarnaast is ook uw kennis over de andere districten in uw regio gebrekkig. Zo benoemt u Hesarak, Surkhrod en Wazir (Khogyani) als omliggende districten van Sherzad (CGVS, p. 5). Surkhrod is echter geen aangrenzend district van Sherzad volgens de informatie op de beschikbare kaarten. U verklaart echter specifiek dat Surkhrod naast het district Sherzad gelegen is (CGVS, p.4). Om van Sherzad naar Surkhrod te gaan, moet men zich echter eerst door het district Khogyani begeven. U kon wel de omliggende provincies van Nangarhar benoemen (CGVS, p. 5). Het feit dat u de omliggende districten, die toch dichters aansluiten bij uw persoonlijke leefwereld niet correct kan situeren maar wel de omliggende provincies geeft een ingestudeerde indruk.

Ook de enveloppe die u voorlegt bevat onregelmatigheden. Zo vermeldt de afzender dat hij in het district Sherzad woont. De postcode die vermeldt staat op de enveloppe is evenwel 2601, terwijl de postcode van het district Sherzad in Nangarhar 2652 is. De postcode 2601 is de postcode van de provinciale hoofdstad Jalalabad. Voornoemde onregelmatigheid doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Verder wanneer er gevraagd werd of er gedurende de laatste presidentiële verkiezingen in uw regio gestemd kon worden, verklaarde u dat er in uw regio niet gestemd kon worden (CGVS, p. 22). Volgens de beschikbare informatie kon er echter in twee stembureaus in Mama Khel gestemd worden (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). In één van voornoemde stembureaus is er dan ook effectief gestemd geweest volgens de beschikbare informatie.

Ook uw kennis van de Afghaanse kalender maakt een gebrekkige en weinig doorleefde indruk. Wanneer er naar bepaalde tijdstippen gevraagd werd, beantwoorde u telkens de vraag aan de hand van de westerse kalender (CGVS, p. 13, 14, 17, 19, 21, 22). Hiermee geconfronteerd, verklaarde u dat u op weg naar Europa samen reisde met Pakistanen en dat u ook in het opvangcentrum samen zit met Pakistanen (CGVS, p. 17). De Afghaanse kalender zou u nochtans beter moeten beheersen dan de westerse kalender. U beweert immers tot de zomer van 2018 steeds in het afgelegen district Sherzad te hebben gewoond. Wanneer er gevraagd werd om activiteiten die plaatsvonden gedurende uw verblijf in Afghanistan te situeren, antwoorde u telkens in de westerse kalender en kon u niet altijd de Afghaanse kalender hanteren (CGVS, p. 19).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sherzad gelegen in de provincie Nangarhar. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Deze vaststellingen vinden verder bevestiging in uw verklaringen over uw job bij de lokale Afghaanse politie (ALP) in het district Sherzad. Deze zijn immers dermate onwaarschijnlijk, vaag, inconsistent en onlogisch dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst verklaarde u dat u een opleiding van drie maanden moest volbrengen om te mogen starten bij de ALP (CGVS p. 9). Volgens de beschikbare informatie duurt een training om lid te worden van de ALP slechts drie à vier weken, geen drie maanden (zie 'COI focus: De Afghaanse lokale politie' toegevoegd aan het administratief dossier). Ook volgde u, volgens uw verklaringen, uw opleiding tot lid van de ALP op lokaal niveau in de qala van Hachi zaman, in plaats van in één van de elf regionale trainingscentrums (CGVS, p. 9). Het is niet geloofwaardig dat een opleiding op lokaal niveau, gegeven door mobiele opleidingsunits, langer zou duren dan die in de officiële centra. Het is bijgevolg erg vreemd dat u niet op de hoogte bent van hoe lang een training duurt om lid te worden van de ALP, u zou immers zelf zo een training mee gevolgd hebben. Het feit dat u niet weet hoelang een training duurt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw job bij de ALP.

Ook toen uw kennis over wapens bevraagd werd, kon u slechts vage antwoorden aanreiken. Gevraagd naar welke wapens u gebruikte, verklaarde u een machinegeweer en granaatbommen (CGVS, p. 13). Gevraagd naar welke wapens u nog kende, verklaarde u enkel een raket en een bom (CGVS, p. 13). Gevraagd naar het wapen AK47, kende u dit wapen niet (CGVS, p. 13). Volgens de beschikbare informatie is het nochtans het meest gebruikte wapen bij de ALP (zie 'COI focus: De Afghaanse lokale politie' toegevoegd aan het administratief dossier). Ook wanneer er gevraagd werd naar verschillende soorten kaliber van kogels, verklaarde u dat u enkel een Amerikaanse kogel kent (CGVS, p. 13). Het is niet aannemelijk dat u, terwijl u naar eigen zeggen een opleiding zou hebben genoten van drie maanden, slechts zo weinig afweet van wapens. Voornoemde vage antwoorden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw job bij de ALP.

Wanneer er verder naar het uniform gevraagd werd van de ALP, verklaarde u dat de ALP een donderblauw uniform draagt (CGVS, p. 12). Volgens de beschikbare informatie, bestaan de uniformen van de ALP echter uit taankleurige (geelbruine) broeken, hemden en petten (zie 'COI focus: De Afghaanse lokale politie' toegevoegd aan het administratief dossier'). Het uniform van de Afghaanse Nationale politie (ANP) is blauw. Het is ongeloofwaardig dat u na twee jaar dienst bij de ALP niet eens de uniformen van de ALP en ANP uit elkaar kan houden. Dat u zelfs niet weet welke kleur het uniform van de ALP heeft, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel als lid van de ALP.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de door u ondergane vervolgingsfeiten ten gevolgen van uw tewerkstelling bij de ALP dermate onwaarschijnlijk, vaag en onlogisch dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst zijn uw verklaringen betreffende de dreigementen van de taliban en Daesh inconsistent. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u drie dreigbrieven heeft ontvangen van de taliban (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat u twee brieven van de taliban ontving en één van Daesh (CGVS, p. 18). Geconfronteerd hiermee, verklaarde u dat ze bij de DVZ niet gevraagd hebben van wie de drie dreigbrieven afkomstig waren (CGVS, p. 18). U heeft nochtans duidelijk verklaard dat u drie brieven ontving van de taliban. Verder verklaarde u dat de taliban u nog een dreigbrief stuurde wanneer u onderweg was naar België (CGVS, p. 16). Wanneer er even later opnieuw gevraagd werd of er, na de twee dreigbrieven die u ontving van de taliban, nog brieven werden gestuurd, verklaarde u van niet (CGVS, p. 19). Geconfronteerd met uw inconsistente verklaring, verklaarde u enkel dat de taliban inderdaad nog een brief gestuurd hebben toen u alreeds vertrokken was uit Afghanistan (CGVS, p. 19). Uw inconsistente verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ondergane vervolgingsfeiten.

U kan de dreigbrieven waarover u spreekt overigens niet voorleggen, en brengt dus zelfs geen begin van bewijs aan om uw verklaringen te ondersteunen. Gevraagd waar de dreigbrieven nu zijn, zegt u dat u niet weet of de brieven bij de imam zijn of bij u thuis (CGVS, p. 18). Dat u eigenlijk niet weet waar de brieven juist zijn, is niet aannemelijk. Verder verklaarde u dat u omwille van uw verwondingen, u werd beschoten en werd geraakt aan uw knie en uw voet, gedurende drie tot vier nachten in het ziekenhuis heeft moeten verblijven (CGVS? p. 20). Toch kan u geen enkel medisch attest voorleggen betreffende uw verblijf in het ziekenhuis of uw opgelopen verwondingen. U brengt dus zelfs geen begin van bewijs aan om uw verklaringen te ondersteunen. U laat na documenten neer te leggen om uw verklaringen te ondersteunen, zonder daarvoor een valabele verschoningsgrond aan te reiken. Dat doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook zijn uw verklaringen betreffende uw directe vluchtaanleiding inconsistent. Na de aanslag op u en uw neef verbleef u nog gedurende twee tot drie maanden in Afghanistan (CGVS, p.21). Als directe vluchtaanleiding verklaarde u bij de DVZ dat u Afghanistan heeft verlaten omwille van het feit dat Daesh ook naar uw regio is gekomen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gedurende het gehoor bij het CGVS verklaarde u dat u na twee tot drie maanden Afghanistan heeft verlaten omdat de taliban uit de bergen naar uw dorp kwamen (CGVS, p. 21). Dat u als lid van de ALP de taliban en Daesh dooreen zou halen is geenszins aannemelijk. Uw inconsistente verklaringen over uw directe vluchtaanleiding doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ondergane vervolgingsfeiten.

Omwille van deze redenen moet worden geconcludeerd dat u deze vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen dus geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Wat betreft uw taskara en de badge van uw job bij de ALP moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017, pag. 1-70, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018, pag. 1-24, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS 12/04/2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw

Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd aan het begin van het persoonlijk onderhoud er duidelijk op gewezen dat het uitermate belangrijk is om correcte verklaringen af te leggen (CGVS, p. 2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 23) werd er nogmaals gevraagd of u zeker uit het district Sherzad uit de provincie Nangarhar afkomstig bent (CGVS, p. 23). U verklaarde dat u zeker afkomstig bent uit het district Sherzad, in de provincie Nangarhar en u verklaarde eveneens dat u onmiddellijk uit uw dorp in het district Sherzad, provincie Nangarhar naar België bent gekomen (CGVS, p. 23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn "Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring" in een enig middel op de schending van de artikelen 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 4.3, c) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikel 27 van het KB van 11 maart 2003, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, de rechten van verdediging en artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011.

2.1.2. In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de medewerkingsplicht. Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de medewerkingsplicht. *“Hoewel de verwerende partij verzoekers herkomst uit de regio betwist, stelt verzoeker toch vast dat verzoeker vanaf de aanvang van de procedure zeer duidelijk is geweest omtrent zijn regio van herkomst.”* Verzoeker wijst erop dat zijn verklaringen over zijn herkomst bij de DVZ en bij het CGVS geen tegenstrijdigheden bevatten. Dit vormt volgens hem een aanwijzing voor het gegeven dat hij weldegelijk uit de regio afkomstig is.

Verzoeker vervolgt:

“In de bestreden beslissing voert de verwerende partij aan dat verzoekers geografische kennis inzake zijn directe omgeving van zijn dorp Kalikhel onvoldoende is alsook diens kennis over de andere districten in zijn regio. Ter zake dient te worden opgeworpen dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met verzoekers profiel en het feit dat hij niet hooggeschoold is. Volgens zijn verklaringen is hij tot de 8ste graad naar school geweest (Notities persoonlijk onderhoud CGVS, pag. 7). Uit de verklaringen van verzoeker op het CGVS blijkt ook dat hij en zijn familie gronden hadden en gronden bewerkten:

(...)

Blijkens zijn verklaringen is verzoeker gestopt met school na het overlijden van zijn vader en is hij daarna beginnen werken bij de lokale politie. (administratief dossier, Notities persoonlijk onderhoud CGVS, pag. 8)

Ten onrechte heeft de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden met het profiel van verzoeker. Verzoeker verwijst integraal naar de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 09.04.2019 en de bestreden beslissing, en wenst daaromtrent te benadrukken dat hij toch zijn uiterste best gedaan heeft om over zijn regio van herkomst duidelijkheid te scheppen. Zo heeft verzoeker toch uitgebreide verklaringen aflegt inzake zijn regio van herkomst en problemen. Meer nog, verzoeker heeft ook documenten voorgelegd: zijn taskara, een badge van zijn werk bij de lokale politie en de enveloppe waarin alles hem werd toegestuurd.

In realiteit is het de verwerende partij die haar medewerkingsplicht heeft geschonden. Verzoeker werd slechts één keer gehoord op het CGVS, met name op 12.04.2019. Verzoeker is daarenboven niet of onvoldoende geconfronteerd geweest met de vaststellingen van de verwerende partij. Verzoekers rechten van verdediging zijn dan ook geschonden. Ten overvloede er werd tevens onvoldoende rekening gehouden met verzoekers profiel, zijn afkomst en scholingsgraad. Nochtans is het belangrijk in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van een kandidaat- vluchteling om rekening te houden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, zijn leeftijd en zijn problemen. Met betrekking tot verzoekers directe omgeving van zijn dorp Kalikhel stelt de verwerende partij dat zijn geografische kennis onvoldoende is. Uit de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing blijkt echter dat verzoeker zijn directe omgeving wel degelijk kan benoemen. De verwerende partij neemt verzoeker echter kwalijk dat een aantal zaken niet (in de juiste richting) juist zijn aangeduid. Hierbij is dan ook belangrijk rekening te houden met het profiel van verzoeker.

Daarenboven blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker bepaalde plekken aanduidt met 'de linkerkant' of de rechterkant'. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er ook gevraagd wat verzoeker bedoelt met rechter-en linkerkant. Ten onrechte is de verwerende partij van oordeel dat verzoekers verklaringen blij zou geven van een slecht ingestudeerde indruk.

Gevraagd of verzoeker zijn dorp kan omschrijven verklaarde hij het volgende:

(...)

Deze verklaringen geven geenszins een indruk van een ingestudeerd karakter.

Voorts dient te worden vastgesteld dat het onderzoek met betrekking tot verzoekers regio van herkomst beperkt is. Ter zake kan worden opgeworpen dat slechts een fractie van verzoekers verklaringen zijn beoordeeld op geloofwaardigheid.

Gevraagd wat de omliggende districten van Sherzad zijn, Verzoeker benoemde HEsarak, Surkhrod en Wazir als omliggende districten van Sherzad. (Administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, pag. 5). Volgens de verwerende partij is Surkhrod geen aangrenzend district van Sherzad. Dit is echter op zich niet voldoende om tot de conclusie te komen dat verzoekers kennis over de andere districten in zijn regio gebrekkig is.

In de bestreden beslissing erkent de verwerende partij uitdrukkelijk dat verzoeker wel de omliggende provincies van Nangarhar kon benoemen.

Met betrekking tot de kritiek van de verwerende partij inzake de verkiezingen, dient te worden benadrukt dat er gevraagd werd of verzoeker in zijn regio ergens kon stemmen. Verzoeker antwoordde 'niet bij ons'. Het feit dat er in een ander dorp Marna Khel kon worden gestemd is nog geen bewijs dat verzoekers verklaring voor kritiek vatbaar zou zijn.

De overige opmerkingen zijn niet relevant voor de beoordeling van verzoekers herkomst. Zo stelt de verwerende partij dat verzoekers kennis van de Afghaanse kalender een gebrekkige en weinig doorleefde indruk maakt, terwijl uit pagina 4 van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker weet wat het huidige Afghaanse jaar is (1398, administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, pag. 4). Gevraagd wat de zomermaanden zijn volgens de Afghaanse kalender verklaarde verzoeker: Saratan, Asad, Sunbula, Mizan. Hieromtrent is echter geen motivering te vinden in de bestreden beslissing. Bijgevolg neemt verzoeker aan dat deze informatie niet wordt betwist. Uit de pagina 21 en 22 van de notities van het persoonlijk blijkt dat verzoeker inderdaad eerst gebruik maakt van de westerse kalender, maar wanneer wordt gevraagd of hij het jaartal in de Afghaanse kalender geven dan gebruikt hij de Afghaanse kalender:

(...)

Daarenboven dient verzoeker tegen te werpen dat de relevantie hieromtrent zoek is, aangezien verzoekers Afghaanse nationaliteit niet lijkt te worden betwist in de bestreden beslissing. Met betrekking tot de postcode vermeld op de enveloppe kan enkel worden verwezen naar de vaststelling van de verwerende partij, met name dat de afzender aangeeft dat hij in het district Sherzad woont. Waarom er een andere postcode is vermeld, is voor verzoeker een raadsel.

Verdere bemerkingen worden in het volgende onderdeel aangehaald, aangezien hier slechts dient aangetoond te worden dat verzoekers wel degelijk tegemoet zijn gekomen aan hun medewerkingsplicht en hen zodoende, overeenkomstig artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend."

2.1.3. In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op zijn aangevoerde vrees voor vervolging. Hij vangt zijn betoog aan met een algemene uiteenzetting en gaat vervolgens in op zijn vluchtrelaas.

Hij benadrukt in dit kader dat hij toch vrij consequente verklaringen heeft afgelegd in de loop van zijn procedure. Verweerder haalt in de bestreden beslissing onvoldoende tegenstrijdigheden aan en ook verzoekers profiel wordt niet in vraag gesteld. Verzoeker wijst op zijn verklaringen bij de DVZ. Hij stelt dat hij zijn relaas van bij de aanvang van de procedure vrij gedetailleerd heeft weergegeven.

Verzoeker wijst op het gegeven dat zijn voormalige beroepsactiviteiten voor de ALP blijkens de richtlijnen van 2018 van UNHCR inzake Afghanistan tot gevolg hebben dat hij een risicoprofiel vertoont. Tevens benadrukt hij dat uit de COI Focus van 18 maart 2019 omtrent de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst blijkt dat zijn district, Sherzad, onveilig is.

Waar zijn beroepsactiviteiten in twijfel worden getrokken, betoogt verzoeker:

"Verzoeker verklaarde inderdaad dat hij een opleiding van drie maanden moest volbrengen om te mogen starten bij de ALP. Volgens de objectieve informatie van de verwerende partij duurt een training om lid te worden van de ALP slechts drie à vier weken en geen drie maanden; Het is voor verzoeker een raadsel waarom hij hiermee niet werd geconfronteerd. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk de waarheid zou hebben verteld en dat zijn opleiding inderdaad drie maanden heeft geduurd.

Verzoeker betwist dat zijn kennis over wapens onvoldoende zou zijn. Gevraagd naar het wapen AK47, verklaarde verzoeker dit wapen niet te kennen. Dit wapen is beter bekend onder de gebruikelijke naam Kalasjnikov. Het is voor verzoeker dan ook een raadsel waarom deze benaming niet gebruikt werd. Verzoeker zou dan immers perfect aangeven dat hij dit wapen kent. Gevraagd hoe verzoeker een wapen moet gebruiken verklaarde verzoeker uiteindelijk dat de machinegeweer groot is, 'lokale politiemensen hebben die, deze heeft een kogel doos, er zitten 32 kogels in die doos. Als wij een hier hadden kon ik het wel uitleggen, ook granaatbommen enzo. ' Deze verklaringen lijken zeer gedetailleerd en doorleefd.

Daarbij dient te worden onderstreept dat verzoeker doorleefde verklaringen afleggen over de theoretische vakken die hij kreeg, het omgaan met burgers en criminelen en verklaringen inzake de uitgevoerde arrestaties. (Administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, pag.10-11)

De verwerende partij neemt verzoeker kwalijk dat hij de kleur het uniform van de ALP incorrect beschrijft. Op pagina 11 van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij verklaart dat hij gewone kleren droeg en dat enkel als de nationale commandant kwam zij een uniform droegen. Gevraagd hoe het uniform eruit zag antwoordde verzoeker: 'Het was moeilijker om daar met uniform rond te lopen, in gevaar, daarom droegen wij vaak gewone kleren'.

Ook met betrekking tot verzoekers tewerkstelling kan worden gesteld dat slechts een fractie van zijn verklaringen zijn beoordeeld op geloofwaardigheid.

De argumenten die de verwerende partij aanvoert in de bestreden beslissing overtuigen niet. Het onderzoek omtrent de tewerkstelling van verzoeker is gebrekkig. Minsten is er sprake van de schending

van de motiveringsplicht nu veel van verzoekers verklaringen niet worden besproken in de bestreden beslissing.

Uit al het voorgaande kan er dan ook worden besloten dat het om te beginnen onredelijk is om op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te besluiten. De verwerende partij had hoogstens twijfel kunnen weerhouden betreffende verzoekers relaas, maar had zeker niet tot de algehele ongeloofwaardigheid van verzoekers vrees kunnen besluiten. In voorliggende situatie - rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke, coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn met algemeen gekende feiten - had de verwerende partij verzoeker het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen. Door dit alles niet te doen, schendt de verwerende partij voormelde normen.”

2.1.4. In een derde onderdeel, gaat verzoeker in op zijn nood aan subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Hij wijst op de reeds hoger gedane uiteenzetting en herhaalt dat hij weldegelijk heeft meegewerkt. *“Verder wenst verzoeker ook aan te kaarten dat verzoekers herkomst werd onderzocht middels vragen vermeld op pagina 21-23 van de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker ziet behalve de informatie inzake twee stembureaus in Mama Khel (bestreden beslissing, pag. 3) geen andere motivering omtrent verzoekers verklaringen. Voor verzoeker is het niet duidelijk waarom die verklaringen niet zijn onderzocht op geloofwaardig, terwijl deze verklaringen wel degelijk van belang kunnen zijn om verzoekers herkomst te verifiëren. Zowel uw Raad als verzoeker blijven in het ongewisse omtrent dit onderdeel van het onderzoek.*

Het kan alleszins niet worden betwist dat verzoekers regio onveilig is.”

Verzoeker geeft vervolgens een uiteenzetting omtrent de veiligheidssituatie in zijn verklaarde regio van herkomst in Afghanistan.

Verzoeker concludeert:

“Het geweld op dit moment neemt grote proporties aan zodat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict.

Ten onrechte heeft de verwerende partij geconcludeerd dat verzoeker niet de waarheid zou hebben verteld over waar en onder welke omstandigheden hij verbleven heeft voor zijn komst naar België.

Rekening houdende met bovenstaande redenen is het duidelijk onterecht dat de verwerende partij geen subsidiaire bescherming toekent aan verzoeker.”

2.1.5. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of, in ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt geheel niet welke bepaling van artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Evenmin preciseert hij waaruit de schending zou bestaan. Bijgevolg wordt voormelde schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 27 van een KB van 11 maart 2003, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker niet nader duidt en evenmin kan worden ingezien over welk KB verzoeker het heeft. Ook preciseert verzoeker niet waaruit de beweerde schending zou bestaan. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. Verzoeker biedt evenmin enige duiding aangaande de vermeende schending van het gelijkheidsbeginsel.

Wat betreft de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel, dient daarenboven te worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming.

De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

3.4. De procedure voor de commissaris-generaal is verder geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, niet de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, verzoeker reeds op voorhand te confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing gebaseerd is. Verzoeker toont voor het overige niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

3.5. Verder dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 verstreek blijkens artikel 38 van deze richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop ook deze richtlijn effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoeker meermaals laat uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, behelst de motiveringsplicht daarbij in hoofde van verweerder geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming, in de bestreden beslissing op te nemen.

3.7. Dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat er geen elementen zijn waaruit in zijner hoofde bijzondere procedurele noden konden blijken, dat redelijkerwijze aangenomen kan worden dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.8. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Kalikhel in het district Sherzad in de provincie Nangarhar. Hij zou in deze regio werkzaam zijn geweest voor de Afghaanse lokale politie (ALP) en ten gevolge van zijn werkzaamheden problemen hebben gekend met de taliban.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit,

leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd zowel bij de DVZ (administratief dossier, vragenlijst, nr.1) als bij het CGVS (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.2) uitdrukkelijk en uitgebreid gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht en op het belang van het vertellen van de waarheid. Hij beloofde daarbij: *“Is goed, ik zal de waarheid vertellen”* (ibid., p.2).

Desalniettemin legde verzoeker blijkens de stukken van het dossier ongeloofwaardige verklaringen af over de dorpen en plaatsen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp Kalikhel. Te dezen wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Er moet worden opgemerkt dat uw geografische kennis betreffende de directe omgeving van uw dorp Kalikhel onvoldoende is. Zo verklaarde u dat wanneer u van uw dorp naar het districtscentrum Mama Khel wandelde, u over het kanaal moest (CGVS, p. 5). Volgens de informatie op de beschikbare kaarten liggen uw dorp, Kali Khel, en het dorp Mama Khel echter aan dezelfde kant van het kanaal. Verder stelde u dan weer dat Mama Khel toch aan dezelfde kant van het kanaal gesitueerd ligt (CGVS, p. 6). Uw inconsistente verklaring betreffende de ligging van Mama Khel geeft eerder een slecht ingestudeerde indruk. Ook verklaarde u dat wanneer u in uw dorp staat, en in de richting van Mekka kijkt, de weg naar het districtscentrum aan de linkerkant ligt (CGVS, p. 5). Volgens de informatie op de beschikbare kaarten ligt de weg wanneer u in uw dorp staat naar de richting van Mekka, aan de rechterkant. Ook verklaarde u, als u in uw dorp staat en richting het districtscentrum kijkt, het dorp Bahzad Khel aan de linkerkant van uw dorp ligt, terwijl volgens de informatie op de beschikbare kaarten dit dorp achter uw dorp ligt wanneer u richting het districtscentrum kijkt. U verklaarde eveneens dat het dorp Bahzad Khel aan de overkant van het kanaal gesitueerd is (CGVS, p. 6-7), terwijl Bahzad Khel volgens de informatie op de beschikbare kaarten aan dezelfde kant van het kanaal gesitueerd is als Kali Khel. Wanneer er gevraagd wordt of u het dorp Guldowal kent, een dorp dat in de directe omgeving ligt van Kali Khel, verklaarde u van wel (CGVS, p. 6). Als er dan gevraagd wordt om het dorp te situeren, verklaarde u echter dat Guldowal verder gelokaliseerd is dan Mama Khel (CGVS, p. 6), wat volgens de informatie op de beschikbare kaarten helemaal niet klopt gezien Guldowal een naburig dorp is van Kali Khel en het zich in tegenovergestelde richting van Mama Khel bevindt. Gevraagd naar het dorp Mir Khar Khail, een dorp uit de directe omgeving van Kali Khel, verklaart u dat u dit dorp niet kent (CGVS, p. 6). Gevraagd of u het dorp Langar Khail kende, verklaarde u dat u het dorp niet kent (CGVS, p. 6). U werkte echter als wachter bij de controlepost van Mama Khel (CGVS, p.13). Langar Khail is volgens de informatie op de beschikbare kaarten gesitueerd naast Mama Khel. Het is niet aannemelijk dat u het dorp Langar Khail niet kent en niet kan situeren.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij gaf aan dat hij het tweede jaar middelbaar voltooide (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11). Ook bij het CGVS stelde hij dat hij naar school ging tot de achtste graad (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.7). Bovendien zou hij nadien jarenlang werkzaam zijn geweest voor de ALP, en dit onder meer op de controlepost van Mama Khel. Bijgevolg was het geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij meer gedegen verklaringen zou afleggen over de voormelde dorpen en plaatsen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp.

Dat verzoeker wel verklaringen kon afleggen omtrent een aantal andere geografische elementen, weegt geenszins op tegen de voormelde, aperte lacunes in zijn kennis.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Daarnaast is ook uw kennis over de andere districten in uw regio gebrekkig. Zo benoemt u Hesarak, Surkhrod en Wazir (Khogyani) als omliggende districten van Sherzad (CGVS, p. 5). Surkhrod is echter geen aangrenzend district van Sherzad volgens de informatie op de beschikbare kaarten. U verklaart

echter specifiek dat Surkhrod naast het district Sherzad gelegen is (CGVS, p.4). Om van Sherzad naar Surkhrod te gaan, moet men zich echter eerst door het district Khogyani begeven. U kon wel de omliggende provincies van Nangarhar benoemen (CGVS, p. 5). Het feit dat u de omliggende districten, die toch dichter aansluiten bij uw persoonlijke leefwereld niet correct kan situeren maar wel de omliggende provincies geeft een ingestudeerde indruk.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich er namelijk toe de nadruk te leggen op zijn afgelegde verklaringen en de gevolgtrekkingen die het CGVS hieraan verbindt te ontkennen. De Raad treedt verweerder echter bij waar deze oordeelt dat het gegeven dat verzoeker ten onrechte poneerde dat Surkhrod langs Sherzad gelegen is afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst van het laatstgenoemde district.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Ook de enveloppe die u voorlegt bevat onregelmatigheden. Zo vermeldt de afzender dat hij in het district Sherzad woont. De postcode die vermeldt staat op de enveloppe is evenwel 2601, terwijl de postcode van het district Sherzad in Nangarhar 2652 is. De postcode 2601 is de postcode van de provinciale hoofdstad Jalalabad. Voornoemde onregelmatigheid doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze vaststelling niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich er namelijk toe aan te geven ook niet te weten waarom er op de envelop een andere postcode vermeld staat.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Verder wanneer er gevraagd werd of er gedurende de laatste presidentiële verkiezingen in uw regio gestemd kon worden, verklaarde u dat er in uw regio niet gestemd kon worden (CGVS, p. 22). Volgens de beschikbare informatie kon er echter in twee stembureaus in Mama Khel gestemd worden (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). In één van voornoemde stembureaus is er dan ook effectief gestemd geweest volgens de beschikbare informatie.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. In tegenstelling met wat hij laat uitschijnen in het verzoekschrift, gaf hij bij het CGVS meermaals en duidelijk aan dat er in de regio (en dus niet enkel in het dorp) niet gestemd kon worden wegens de onveilige situatie (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.22). Blijkens de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier is dit niet correct en kon er weldegelijk gestemd worden in het nabijgelegen dorp Mama Khel.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker gedurende de loop van zijn persoonlijk onderhoud duidelijk het gebruik van de Westerse kalender prefereerde boven het gebruik van de Afghaanse kalender. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Ook uw kennis van de Afghaanse kalender maakt een gebrekkige en weinig doorleefde indruk. Wanneer er naar bepaalde tijdstippen gevraagd werd, beantwoorde u telkens de vraag aan de hand van de westerse kalender (CGVS, p. 13, 14, 17, 19, 21, 22). Hiermee geconfronteerd, verklaarde u dat u op weg naar Europa samen reisde met Pakistanen en dat u ook in het opvangcentrum samen zit met Pakistanen (CGVS, p. 17). De Afghaanse kalender zou u nochtans beter moeten beheersen dan de westerse kalender. U beweert immers tot de zomer van 2018 steeds in het afgelegen district Sherzad te hebben gewoond. Wanneer er gevraagd werd om activiteiten die plaatsvonden gedurende uw verblijf in Afghanistan te situeren, antwoorde u telkens in de westerse kalender en kon u niet altijd de Afghaanse kalender hanteren (CGVS, p. 19).”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij laat uitschijnen dat hij, wanneer hiernaar werd gevraagd, steeds de Afghaanse tijdsaanduiding kon verstrekken, dient immers te worden opgemerkt dat hij hiermee vooreerst niet verklaart waarom hij ervoor koos om doorgaans eerst de Westerse kalender te hanteren. Bovendien missen verzoekers verklaringen feitelijke grondslag. Zo kon hij omtrent het incident dat in februari of maart 2018 zou hebben plaatsgevonden niet preciseren in welke maand volgens de Afghaanse kalender dit plaatsvond (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.13-14). Ook betreffende de aanval op zijn persoon en de persoon van zijn neef, kon verzoeker niet aangeven in welke maand van de Afghaanse kalender dit plaatsvond (*ibid.*, p.19). Daarenboven verklaarde verzoeker, gelet op de door hem zelf aangehaalde verklaring dat het ten tijde van het persoonlijk onderhoud in april 2019 in Afghanistan het jaar 1398 was, ten onrechte dat het jaar 2002 of 2003 overeenstemde met het Afghaanse jaar 1377 of 1378 (*ibid.*, p.21). Verzoeker bleek aldus weldegelijk onvoldoende vertrouwd met de Afghaanse kalender, en dit ondanks dat hij tot in 2018 onafgebroken in Afghanistan beweert te hebben vertoefd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van en verblijf in het dorp Kalikhel in het district Sherzad in de provincie Nangarhar in Afghanistan.

Verzoeker legde daarenboven manifest ongeloofwaardige verklaringen af over de beroepsactiviteiten die hij in de voormelde regio zou hebben uitgevoerd. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht aangegeven:

“Vooreerst verklaarde u dat u een opleiding van drie maanden moest volbrengen om te mogen starten bij de ALP (CGVS p. 9). Volgens de beschikbare informatie duurt een training om lid te worden van de ALP slechts drie à vier weken, geen drie maanden (zie ‘COI focus: De Afghaanse lokale politie’ toegevoegd aan het administratief dossier). Ook volgde u, volgens uw verklaringen, uw opleiding tot lid van de ALP op lokaal niveau in de qala van Hachi zaman, in plaats van in één van de elf regionale trainingscentrums (CGVS, p. 9). Het is niet geloofwaardig dat een opleiding op lokaal niveau, gegeven door mobiele opleidingsunits, langer zou duren dan die in de officiële centra. Het is bijgevolg erg vreemd dat u niet op de hoogte bent van hoe lang een training duurt om lid te worden van de ALP, u zou immers zelf zo een training mee gevolgd hebben. Het feit dat u niet weet hoelang een training duurt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw job bij de ALP.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich ertoe aan te geven dat hij met deze vaststelling niet werd geconfronteerd en te herhalen dat hij weldegelijk drie maanden werd opgeleid. Hiermee ontkracht hij de door verweerder gehanteerde informatie niet en doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde motieven.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ook toen uw kennis over wapens bevroegd werd, kon u slechts vage antwoorden aanreiken. Gevraagd naar welke wapens u gebruikte, verklaarde u een machinegeweer en granaatbommen (CGVS, p. 13). Gevraagd naar welke wapens u nog kende, verklaarde u enkel een raket en een bom (CGVS, p. 13). Gevraagd naar het wapen AK47, kende u dit wapen niet (CGVS, p. 13). Volgens de beschikbare informatie is het nochtans het meest gebruikte wapen bij de ALP (zie ‘COI focus: De Afghaanse lokale politie’ toegevoegd aan het administratief dossier). Ook wanneer er gevraagd werd naar verschillende soorten kaliber van kogels, verklaarde u dat u enkel een Amerikaanse kogel kent (CGVS, p. 13). Het is niet aannemelijk dat u, terwijl u naar eigen zeggen een opleiding zou hebben genoten van drie maanden, slechts zo weinig afweet van wapens. Voornoemde vage antwoorden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw job bij de ALP.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat verzoeker de AK47 wel zou hebben gekend onder de naam Kalasjnikov, kan niet overtuigen. Verzoeker noemde, nog daargelaten dat hoe dan ook verwacht kon worden dat hij als politieagent zou weten dat de AK47 een Kalasjnikov was, ook deze naam immers nergens tijdens het persoonlijk onderhoud. Integendeel beperkte hij zich aldaar, wanneer hij uitvoerig werd ondervraagd over de wapens die hij had of kende, tot het geven van bijzonder vage antwoorden. Hij noemde *“Een machine. En een gordel met 2 of 3 kogeldozen. Ik had ook granaatbommen (...) Machinegeweer. En dan een kanon. En ook een raket”*. Bovendien gaf hij vervolgens aan: *“Ik zat niet bij het leger om specifieke namen te kennen. Wie bij het leger zat gebruikten andere wapens”*. Verder wist verzoeker niet met welk kaliber kogel hij schoot en kon hij niets aangeven over verschillende soorten van kaliber van kogels doch vergenoegde hij zich ertoe aan te geven dat de kogels *“Amerikaanse kogel”* werden genoemd (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.13). Van iemand die een opleiding volgde en jarenlang werkzaam was bij de ALP, mocht een meer gedegen kennis worden verwacht over de gehanteerde wapens.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Wanneer er verder naar het uniform gevraagd werd van de ALP, verklaarde u dat de ALP een donderblauw uniform draagt (CGVS, p. 12). Volgens de beschikbare informatie, bestaan de uniformen van de ALP echter uit taankleurige (geelbruine) broeken, hemden en petten (zie ‘COI focus: De Afghaanse lokale politie’ toegevoegd aan het administratief dossier). Het uniform van de Afghaanse Nationale politie (ANP) is blauw. Het is ongeloofwaardig dat u na twee jaar dienst bij de ALP niet eens de uniformen van de ALP en ANP uit elkaar kan houden. Dat u zelfs niet weet welke kleur het uniform van de ALP heeft, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel als lid van de ALP.”

Verzoeker tracht zijn onwetendheid over de uniformen van de ALP ten onrechte te vergoelijken. Vooreerst kunnen vragen worden gesteld bij zijn bewering dat hijzelf en zijn collega's bijna nooit uniformen droegen. Dat zij in gewone kleren een controlepost bemanden, is namelijk niet geloofwaardig. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de politie zich bij een controlepost herkenbaar zou opstellen. Hoe dan ook gaf verzoeker aan dat hijzelf en zijn collega's hun uniformen minstens een aantal keren droegen, met name wanneer de commandant kwam (administratief dossier, notities van

het persoonlijk onderhoud, p.11). Derhalve was het geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij ook de kleur van deze uniformen correct zou kunnen benoemen.

Verzoeker voert bovendien niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende motieven en laat deze geheel ongemoeid:

“Daarnaast zijn uw verklaringen over de door u ondergane vervolgingsfeiten ten gevolgen van uw tewerkstelling bij de ALP dermate onwaarschijnlijk, vaag en onlogisch dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst zijn uw verklaringen betreffende de dreigementen van de taliban en Daesh inconsistent. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u drie dreigbrieven heeft ontvangen van de taliban (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat u twee brieven van de taliban ontving en één van Daesh (CGVS, p. 18). Geconfronteerd hiermee, verklaarde u dat ze bij de DVZ niet gevraagd hebben van wie de drie dreigbrieven afkomstig waren (CGVS, p. 18). U heeft nochtans duidelijk verklaard dat u drie brieven ontving van de taliban. Verder verklaarde u dat de taliban u nog een dreigbrief stuurde wanneer u onderweg was naar België (CGVS, p. 16). Wanneer er even later opnieuw gevraagd werd of er, na de twee dreigbrieven die u ontving van de taliban, nog brieven werden gestuurd, verklaarde u van niet (CGVS, p. 19). Geconfronteerd met uw inconsistente verklaring, verklaarde u enkel dat de taliban inderdaad nog een brief gestuurd hebben toen u alreeds vertrokken was uit Afghanistan (CGVS, p. 19). Uw inconsistente verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ondergane vervolgingsfeiten.

U kan de dreigbrieven waarover u spreekt overigens niet voorleggen, en brengt dus zelfs geen begin van bewijs aan om uw verklaringen te ondersteunen. Gevraagd waar de dreigbrieven nu zijn, zegt u dat u niet weet of de brieven bij de imam zijn of bij u thuis (CGVS, p. 18). Dat u eigenlijk niet weet waar de brieven juist zijn, is niet aannemelijk. Verder verklaarde u dat u omwille van uw verwondingen, u werd beschoten en werd geraakt aan uw knie en uw voet, gedurende drie tot vier nachten in het ziekenhuis heeft moeten verblijven (CGVS? p. 20). Toch kan u geen enkel medisch attest voorleggen betreffende uw verblijf in het ziekenhuis of uw opgelopen verwondingen. U brengt dus zelfs geen begin van bewijs aan om uw verklaringen te ondersteunen. U laat na documenten neer te leggen om uw verklaringen te ondersteunen, zonder daarvoor een valabele verschoningsgrond aan te reiken. Dat doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook zijn uw verklaringen betreffende uw directe vluchtaanleiding inconsistent. Na de aanslag op u en uw neef verbleef u nog gedurende twee tot drie maanden in Afghanistan (CGVS, p.21). Als directe vluchtaanleiding verklaarde u bij de DVZ dat u Afghanistan heeft verlaten omwille van het feit dat Daesh ook naar uw regio is gekomen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gedurende het gehoor bij het CGVS verklaarde u dat u na twee tot drie maanden Afghanistan heeft verlaten omdat de taliban uit de bergen naar uw dorp kwamen (CGVS, p. 21). Dat u als lid van de ALP de taliban en Daesh dooreen zou halen is geenszins aannemelijk. Uw inconsistente verklaringen over uw directe vluchtaanleiding doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ondergane vervolgingsfeiten.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet concreet aanvecht of betwist, onverminderd overeind.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen.

Verzoeker heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke herkomst, verblijfplaats(en), profiel en beroepsactiviteiten, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie (onder meer de veiligheidssituatie en de situatie voor personen die werkzaam waren bij de ALP) in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke herkomst, verblijfplaats(en), profiel en beroepsactiviteiten, achtergrond, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële profiel, beroepsactiviteiten, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT